ЖИТИЕ НА СВЕТА ВЕЛИКОМЪЧЕНИЦА ЕВФИМИЯ ВСЕХВАЛНА

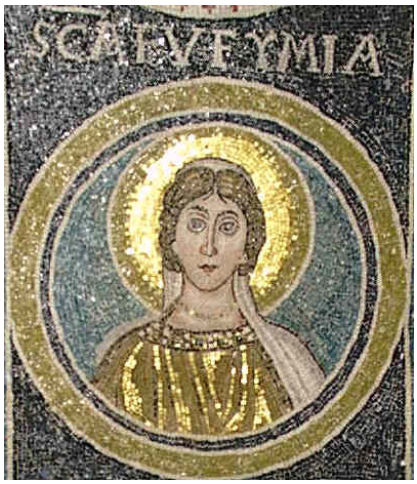

Св. Евфимия се чества на 16 септември, когато пострадала, а на 11 юли се възспоменава чудотворството на нейните свети мощи. То било проявено във време на IV вселенски събор в Халкидон.

Тоя събор бил свикан при император Маркиан и императрица Пулхерия в 451 г. Повод за свикването му дала ереста на александрийския патриарх Диоскор и на цариградския архимандрит Евфихий. Тези еретици лъжливо учели, че Иисус Христос не е имал две природи – божествена и човешка, а само една – божествена.

На събора най-много се проявил цариградския патриарх Анатолий и йерусалимския патриарх Ювеналий. Спорове и доказателствата и от двете страни не довеждали до никакъв край. Тогава патриарх Анатолий предложил – и православни, и еретици да напишат поотделно своето вероизповедание и двете да ги поставят в ковчега, в който били мощите на света Евфтимия. На това се съгласили всички.

Двете вероизповедания били написани и поставени върху мощите на великомъчениците. Ковчегът бил затворен и с царски печат запечатан, а още и военна стража била поставена. Тогава всички прекарали три дни в пост и молитва. Когато на четвъртия ден отворили ковчега, всички видели, че православното изповедание стои

в дясната ръка на светицата, а еретическото – под нейните нозе. Така с Божия сила спорът бил решен в полза на православните.

© Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).